

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ

БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви**

Христос воскрес!

*Приступім зі свічками до Христа, що виходить із гробу,
Немов ідучи назустріч Женихові,
І радісно усі прославляймо Пасху Божу спасительну.
Пісня 5 Канону Воскресної утрени*

Дорогі в Христі!

Сьогодні серце веселиться, душа радується, ноги спішать до храму, руки піднімаються до Господа, гучний спів лунає з наших уст, бо десь - празник над празниками і торжество торжеств: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував!». Немов дим, який вітер розвіює, і немов віск, який зникає при вогні (пор. Пс. 67, 2-3), так сьогодні всі наші болі, турботи,

сумніви і страхи розпливаються і втрачають силу над нами. «Цей день учинив Господь, радіймо і веселімся в ньому!» (Пс. 117, 24).

Приступім... до Христа, що виходить із гробу...

Ми йдемо назустріч Тому, хто виходить із гробу, переживши страшні знуцання, муки і смерть. Воскреснувши, Христос переходить від смерті до життя. Він виходить із тісноти обмеженого і вузького гробу, закритого каменем і запечатаного печаттю. Христос проходить повз сторожу, поставлену за наказом Пилата. Прославлене воскресле тіло Спасителя не може бути вдержане ні часом, ні простором земного людського буття, як молимося в анафорі Літургії святого Василя Великого: «Він розрішив болісні смертні, і воскрес у третій день, і путь простелив усякій плоті воскресенням з мертвих, бо неможливо було, щоб тління держало начальника житні».

Христос розпочав нову Пасху Божу, бо не Мойсей, а Богочоловік виводить людину - не з єгипетської неволі, а від смерті до життя і від землі до небес. Воскресна утрєня змальовує цей пасхальний рух, цей новозавітний вихід як хід Жениха із весільної світлиці. Цей образ нам відомий! Вже у Страсний тиждень Церква готувала нас до приходу Христа-Жениха: «Браття, полюбімо Жениха, і прикрасім свої світільники чеснотами й правдивою вірою, щоб, як мудрі Господні діви, були ми готовими ввійти з ним до весільної світлиці. Жених бо, як Бог, обдаровує всіх нетлінним вінком» (Великий вівторок, Утрєня, Посні сідальні). І ось тут гріб перетворюється на світлицю, похоронні обряди в Христовому Воскресінні перемінюються на радість зустрічі Жениха, який усуває смуток, звершує час очікування і запрошує нас на пасхальну трапезу Небесного Царства. Із Воскресінням Христовим ми стаємо причасниками життя вічного - не спостерігачами, а дійсними учасниками життя дітей Божих!

Приступімо зі свічками... немов ідучи назустріч Женихові!

Останній рік ми прожили немов у гробі за «замкненими дверима» карантинних обмежень, які періодично посилювалися. Наші храми та монастирі в деяких країнах світу справді були зачиненими для богомільників заради безпеки і здоров'я як духовенства і богопосвячених осіб, так і мирян. Але сьогодні Пасхальна утрєня допомагає нам сприймати ці обмеження як стан очікування виходу та воскреслого Христа, Жениха, на якого чекають і чувають серед ночі весільні гості (пор. Мт. 25,

1-13). І ось ми відчуваємо, що цей час настає! Наближається Жених, який сповіщає нам, що вихід розпочався. Пробивається світло надії, що з Божою допомогою ми зможемо вийти із цього всесвітнього «затвору», повернутися з віртуального світу в простір наших храмів і громад, щоб разом молитися «єдиним серцем і єдиними устами» в Божій спільноті. Та для цього дуже важливо, щоб у нас не погас світич Воскресіння - як світло віри, надії та любові.

Назустріч воскреслому Христові ми несемо цієї пасхальної ночі наші світичі віри! Ми навчилися навіть в умовах жорсткого карантину практикувати нашу віру, відрізнити її зміст від форми вияву. Хоча ми мусили змінювати наші практики і звички, але не послабили нашого стосунку віри з Господом Богом, тієї віри, яка освітлювала наше життя молитвою та щоденним слуханням Божого Слова, участю у Божественній Літургії в різний спосіб, прагненням Причастя Тіла і Крові нашого Спасителя. Світич віри в нас не погас!

Ми несемо сьогодні світичі нашої надії! Черпаючи сили з нашої віри, ми плекали сподівання, що зможемо перетривати і пережити ці складні часи. Християнська надія давала нам силу жити далі, навчитися культури здорового способу життя в новітніх обставинах. Ми світили світлом нашої віри й надії на воскресіння навіть тоді, коли оплакували наших померлих. Коли світ розгубився і втрачав орієнтири, світоч християнської надії допоміг нам знайти вихід, прямувати назустріч Женихові, який сьогодні радісно і переможно виходить із гробу!

Ми зустрічаємо воскреслого Христа, несучи наші світичі діяльної любові до Бога і ближнього. Як у мудрих дів з євангельської притчі (пор. Мт. 25, 1-13), ця пандемічна ніч очікування на приход Жениха заряджала наші світильники ділами милосердя і служіння ближньому. Ми зрозуміли, що зможемо знайти вихід у складних обставинах життя лише тоді, коли творитимемо справжні й живі християнські спільноти взаємодопомоги і жертвовного служіння одне одному. Світич любові до ближнього в нас не згас і в цю пасхальну ніч дозволив нам вийти назустріч воскреслому Христові!

І радісно усі прославляймо Пасху Божу спасительну

Христа, що виходить із гробу, ми славимо радісно, як весняна пташка, що з відлигою починає співати гучніше й веселіше і не змовкає навіть тоді, коли відчуває, що гілка під нею гойдається - знає-бо, що має крила віри, надії та любові! Погляньмо

на тіло Христове, вкрите ранами звірячого бичування, без віддиху і без життя. Воно розіп'яте і поховане, здавалося б, безповоротно і навіки. Проте Дух Божий оживляє це розбите людське тіло, яке в сяйві Божої слави виходить нам назустріч і простеляє нам дорогу до вічності. Це те спасіння, яке ми сьогодні оспівуємо: «Сину Божий, що життя даєш всьому світу, ради чого весь світ славить Тебе».

Отож, якщо в нас створюється враження, що людство немовби замучене до смерті пандемією, - а наш народ терпить це зло враз із жахіттями війни, котра триває вже восьмий рік, - то глядімо на Жениха, який виходить із гробу живий і весь у світлі, і не сумніваймося ні на мить, що й нас чекає світле воскресіння, що і ми силою та діянням Святого Духа є дійсними причасниками того Воскресіння, яке сьогодні святкуємо!

Дорогі в Христі браття і сестри! У цей світлий, радісний день вітаю всіх вас із Пасхою Господньою. Особливо в цей Рік святого Йосифа Обручника вітаю наших чоловіків-батьків. Бажаю вам, щоб ви були світлом віри, надії та любові для своїх сімей, прикладом та іконою Божої любові, вірності, відваги, творчості, працьовитості, терпеливості, відкритості для своїх любих дружин і діточок. Христос - це єдина ікона Бога Отця, але діти, виростаючи, творять собі Його образ на основі сімейного досвіду і прикладу свого тата.

Вітаю тих, хто в цей час пандемії почувається самотнім і покинутим. Пам'ятайте: коли ви молитесь, то воскреслий Господь завжди є з вами і силою християнської молитви ви об'єднані з усією спільнотою Його Церкви. Ви не самі!

Вітаю всіх хворих і немічних, а також медпрацівників та ваших рідних і близьких, які вами опікуються. У це свято перемоги життя над смертю прошу вас: дорожіть даром життя, а тілесне терпіння обіймайте в молитві як жертву, бо це «приємний запах духовний» для Господа.

Нашим військовим і тим, що перебувають на окупованих територіях та в Криму, засилаю свій щирий пасхальний привіт і запевнення в молитвах, щоб воскреслий Господь кріпив ваш дух і зберіг вас живими та здоровими.

Усе духовенство, усіх богопосвячених та мирян в Україні та на поселеннях обіймаю батьківською любов'ю і щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашего Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

+ *Святослав*

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого преподобного ісповідника Теофана Сигріанського,

Святого Григорія Двоєслова, папи Римського,
і Блаженного священномученика Омеляна Ковча,

25 (12) березня 2021 року Божого